

udsætte en eller anden Beslutning, indtil dette Udvalg var sammenkaldt, og derfor har man troet at maatte aabne Amtmanden Afgang til i saadanne aldeles extraordinaire Tilfælde at afgjøre Sagerne paa egen Haand. Det følger imidlertid af sig selv, saaledes som det ogsaa senere er anført i Endringsforslaget til § 14, ikke alene at Amtmanden maa meddele Lagthinget Underretning om, hvad han saaledes paa egen Haand har foretaget sig, men ogsaa at han naturligtvis maa staae til Ansvar derfor.

Jesperen: Jeg ønskede gerne, da jeg ikke har tiltraadt dette Forslag, at faae at vide, hvor det Ansvar egentlig skal gjøres gjældende, som man siger at der skal paahvile Amtmanden med Hensyn til hans Virksomhed i slige extraordinaire Tilfælde. Jeg formoder, at det skal være ved Paaklage til Ministeriet; men, dersom dette er Tilfældet, saa mener jeg, at det hellere slet ikke burde have været nævnt i Loven. Jeg har ikke af de tidligere Forhandling her kunnet komme til den Overbeviisning, at det paa nogen Maade er nødvendigt at give Amtmanden ved Loven en saadan extraordinair Myndighed. Vi skulle ikke forudsætte, at Forholdene blive saaledes, at alle de valgte Medlemmer kom til at boe langt fra Amtmandens Bopæl, maaskee slet ingen af dem i Thorshavn, ja maaskee hele Miil borte. Dette er Noget, man maaskee kan tænke sig, men det vil aldrig skee i Virkeligheden. Fra Syd-Strømø skulle jo møde flere Medlemmer, og jeg er forvisset om, at flere af Beboerne af Thorshavn vælges til Lagthinget, og disse kan man jo, naar man finder det fornødent, atter vælge til det staaende Udvalg, saa har man dem ved Haanden; men jeg troer, at bestemme Noget i Loven om saadanne overordentlige Tilfælde, som man ikke er istand til nærmere at beskrive, er at gøre Institutionen Skade i dens Grundvæsen. Man overdrager

derved til Amtmanden selv at bestemme, hvad han vil ansee for paatrængende Tilfælde, og hvad ikke, og det Ansvar, der skal paahvile ham bagefter, det anseer jeg, som jeg har sagt, for aldeles intet. Jeg havde ikke havt det Mindste imod, om Lagthinget var blevet bemyndiget til, ved sin egen Forretningsorden at overdrage Amtmanden at udføre saadanne Hæstværksgjerninger indenfor visse Grænser, det indrømmer jeg aldeles, at Lagthinget maa kunne gjøre; men i Loven selv skal der ikke skrives, at Amtmanden er berettiget til, uden Hensyn til Lagthinget, at foretage Sligt.

Tillisch: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det gerne kan være muligt, at der vil blive valgt Medlemmer i Thorshavn, men selv om dette skeer, vil det dog meget let kunne hændes, at de saaledes Valgte ere Mænd, som ikke altid ere hjemme, naar slige Expeditioner for Amtshuset skal finde Sted. Den største Deel af Indbyggerne i Thorshavn ernærer sig nemlig saa at sige af Fiskeri, ligesom de fleste Indbyggere paa alle Æerne. Bliver der Ingen valgt i Thorshavn, saa veed jeg sandelig ikke, hvor Vedkommende skulle vælges, naar det ikke skulde være paa Syd-Strømø; thi jeg veed ikke, hvorfra den sidste ærede Taler vil, at de Valgte skulle komme, naar de skulle være nærmere end 1 à 2 Miil, idet der ikke er nogen 1 à 2 Miil nærmere Thorshavn, og det vil være til den største Besvær for disse Mænd, naar de jævnlig skulle møde i Thorshavn, for at deeltage i slige Deliberationer. — Desuden troer jeg, at, da denne Lov er saa aldeles foreløbig, og det er overladt til selve Lagthinget at gjøre Forslag til de Forandringer, som det ønsker i den, saa bør vi langt hellere end at vedtage en Bestemmelse, som i mange Tilfælde kan blive til stor Bebyrdelse for Færingerne, udsætte den, for at vi kunne høre Lagthingets Mening desangaaende, og derefter indrette den saaledes, som dette ønsker.